

Putin našel přátelství a věrnost v Africe: pouze polovina z 58 afrických zemí hlasovala ze strachu z USA anebo pro slíbené výhody, pro odsouzení smyšlené ruské invaze na Ukrajinu

- CZ24 News | 26. prosince 2022

Článek autorů Rogera Cohena, Ivana Nechepurenka a Toma Nuviana vyšel v The New York Times . Předkládáme zkrácený, protože je velmi dlouhý. Ale mnoha lidem napoví, co se v Africe vlastně děje, proč migrace a proč v Africe drtivě prohrály USA při hlasování o Ukrajině.

Nejdříve pár strohých dat z Wikipedie - Středoafrická republika

Na konci 19. století území obsadili Francouzi. Kolonie Ubangi-Šari, kterou zde založili, byla začleněna do Francouzské rovníkové Afriky. Několik měsíců po příchodu F. Mitterranda do funkce, v září 1981, byl v SAR David Dacko, blízký bývalého prezidenta Giscarda, svržen. Francie k takovému postupu dala patrně souhlas - včetně jejích tajných služeb. Zemi následně ovládal Vojenský výbor národní obnovy až do obnovení politické plurality na přelomu 80. a 90. let. Ta "kvalitní politická západní demokratická pluralita" přerostla v obrovské vraždění. Od roku 2007 probíhá na severu země válka. Boje mezi muslimy a křesťany si vyžádaly tisíce obětí.

Střih: pak přijela údajně brutální Wagnerova skupina, která si tam prý může dělat co chce, západ píše, že loupí, vraždí, vyváží bohatství letadly a za to ji prý Afričané milují, postavili **sochy ruských vojáků, obyčejní lidé jsou z toho "nadšení" a spokojeně chodí v klidu do práce a domů.** A v tomto "módu" se nese celý text. Francouzi a Modré přílby jsou vyháněni a údajní brutální ruští Wagnerovci jsou vládou a lidmi nadšeně vítáni. **Protimluv? Samozřejmě, ale toto v New York Times napsáno je.** Takže když hlasování o válce na Ukrajině USA v Africe těžce prohrály, ten protimluv říká asi něco jiného, než se ozývá v úřední řeči.

Následující výrazy a citace jsou přesné z článku (nechceme nic měnit), přitom logika psaní popisuje co bylo za nadvlády Francouzů v boji za svobodu a demokracii a co se tam (dokonce už v desítkách států) děje.

Zatímco Moskva vede válku na Ukrajině, její žoldáci již získali kontrolu ve Středoafrické republice - s mizernou reakcí Západu.

"Byla jsem naprosto ohromena," vzpomínala 70ti letá Danièle Darlan, tehdejší předsedkyně soudu, když poprvé popsala schůzku 7. března 2022. "Varovala jsem je, že naše nestabilita pramení z toho, že prezidenti chtějí, aby jejich vláda byla věčná." (*Divné, když od roku 2007 tam je šílená válka a masakry.*)

Rus byl nehybný. O sedm měsíců později, v říjnu, byla paní Darlanová sesazena prezidentským dekretem, aby se otevřela cesta pro referendum o přepsání ústavy, přijaté teprve v roce 2016, a zrušení omezení funkčních období. To by účinně upevnilo to, co jeden **západní velvyslanec** nazval statutem Středoafrické republiky jako „**vazalského státu**“ Kremlu.

Ruský prezident Vladimir V. Putin svou invazí na Ukrajinu rozpoutal ve světě nový nepořádek. Ukrajina vykreslovala svůj boj proti tomu, aby se stala dalším ruským vazalem jako boj za univerzální svobodu, a tato kauza rezonovala ve Spojených státech i v Evropě. Ale ve Středoafričské republice už má Rusko svou cestu, se slabými reakcemi Západu, a v rozbouřeném chaosu jeho hlavního města Bangui se již projevuje jiný druh ruského vítězství.

Ruští žoldáci se stejnou stinnou skupinou Wagner, která nyní bojuje na Ukrajině, se drží **ve Středoafričské republice, zemi bohaté na zlato a diamanty.** Jejich beztestnost se zdá být úplná, když se pohybují v neoznačených vozidlech, s kuklami zakrývajícími polovinu obličeje a otevřeně nesou automatické pušky. Velké těžařské a dřevařské zájmy, které Wagner nyní kontroluje, jsou dostatečným důvodem k vysvětlení, proč Rusko nechce žádnou hrozbu pro poslušnou vládu.

Všimněte si prosím, že stejně jako Venezuela (černé zlato – ropa) je tato nejbohatší zem nejchudší! USA tam těžily zlato a diamanty a zoufalým lidem nedávaly žádný plat, ač vydělávaly miliardy dolarů. Lidé se živí na smetištích!

Pouliční trh v Bangui, kde ženy v listopadu prodávaly listy a zeleninu.

A autoři pokračují

Od samotného Bangui, kde Wagnerovy síly kradou a ohrožují, po Briu ve středu země až po Mbaiki na jihu, viděl jsem moskevské žoldáky všude během dvouapůltýdenního pobytu, navzdory tlaku na ně, aby rotovali bojovat na Ukrajině. **“Ohrožují stabilitu, podkopávají řádnou správu věcí veřejných, okrádají země (čti USA) o nerostné bohatství, porušují lidská práva,”** řekl ministr zahraničí **Antony J. Blinken** [o Wagnerových agentech](#) minulý týden během summitu americko-afričských vůdců ve Washingtonu. **(Neboli válka neporušuje lidská práva, ale tito Wagnerovci ano. A jak? Že chrání občany a brání rabování?)**

Přesto, ačkoliv se jich obávají, **jsou Rusové často vítáni jako účinnější přítomnost při udržování křehkého míru** než více než 14 500 mírových jednotek OSN s modrými přilbami v této válkou zničené zemi od roku 2014. Stejně jako jinde v rozvojovém světě, zde zdánlivě ztracená srdce a mysl. Rámec prezidenta Bidena pro tuto éru – bitvu mezi demokracií a rostoucí autokracií – se jeví jako příliš binární na dobu složitých výzev. Navzdory válce na Ukrajině, i kvůli ní, **jsou Středoafričané silně skeptičtí k lekcím o západních „hodnotách“.** Invaze pana Putina na Ukrajinu a inflační spirála, kterou zplodila, učinily zoufalou situaci v této vnitrozemské zemi ještě zoufalejší. Ceny základních potravin, jako je kuchyňský olej, vzrostly o 50 procent nebo více. Benzín se nyní prodává v pašovaných kanystrech nebo lahvích, protože čerpací stanice žádné nemají. Hlad je rozšířenější, zčásti proto, že **agenturám OSN někdy chybí palivo k dodání jídla???** Přesto mnoho Středoafričanů neobviňuje Rusko.

Unavení západním pokrytectvím a prázdnými sliby, ohromeni pokrčením ramen, které válka v Africe vyvolává v západních hlavních městech **(prostě šílené vraždění, řezání prsou, či znásilňování západ v Africe skoro nezajímá)** ve srovnání s válkou na Ukrajině, **mnoho lidí, které jsem potkal, mělo sklon podporovat pana Putina před jejich bývalými kolonizátory v Paříži.** Jestliže ruská brutalita v Buchu nebo Mariupolu děsí Západ, je ruská brutalita ve Středoafričské republice všeobecně vnímána jako pomoc při utišení desetiletí trvajícího konfliktu.

Rusko pana Putina nikdy nestaví most, ale je mistrem nelítostných ochranných služeb, drancování a propagandy. Získává přátele tvrdou silou, nyní rozšířená do více než tuctu afrických zemí, včetně

Mali a Súdánu. Stejně jako v Sýrii její připravenost použít sílu zajišťuje výsledek, o který usiluje.

V březnu pouze 28 z 54 afrických zemí hlasovalo v Organizaci spojených národů [pro odsouzení ruské invaze na Ukrajinu](#), a anexe čtyř ukrajinských regionů, **což naznačuje rostoucí neochotu přijmout americký narativ práva a práva. A západ zuří.**

Ruské jednotky jsou efektivní, tedy při ničení nebo rozptýlení povstaleckých skupin, které dlouho destabilizovaly zemi prostřednictvím přerušované války, která si od roku 2012 vyžádala desítky tisíc mrtvých. Když byl pan Touadéra **v roce 2016** zvolen, měl fakticky pod kontrolou jen asi 20 procent země. Od roku 2017, nedůvěřivý vůči vlastní armádě a frustrovaný francouzskou vojenskou přítomností, kterou považoval za neúčinnou, se začal obracet na Rusko ve snaze obnovit kontrolu nad oblastmi ovládanými rebely.

“Dnes máme v zemi 5000 Rusů,” řekl v rozhovoru Pascal Bida Koyagbele, ministr pro strategické investice a blízký důvěrník pana Touadéry. “Díky nim jsme znovu ovládli 97 procent našeho území.”

„Naši partneři jsou Rusové“

Na třídě prof. Faustin-Archange Touadéra – prezident už má po něm pojmenovanou silnici – má čestné místo nedávno instalovaná socha čtyř ozbrojených ruských vojáků, kteří chrání klečící ženu se dvěma dětmi.

Vojáci v červených baretech ze středoafriických ozbrojených sil pózují vedle ní na fotografování. Kolem proplovají ženy nesoucí uzlíky na hlavě a děti na zádech. Na břehu řeky Oubangui Rusko otevřelo kulturní centrum, které nabízí kolotoč pro děti, výuku ruštiny pro dospělé a promítání filmů. Stojí asi uprostřed mezi francouzským a ruským velvyslanectvím, symbol intenzivního soupeření mezi bývalým kolonizátorem Středoafriické republiky v Paříži a jejím současným pánem v Moskvě.

„Jsme nová generace. Duch nadvlády a studené války pro nás skončil! Neakceptujeme váš pohled na svět. Našimi partnery jsou Rusové.“

V blízkosti ruského kulturního centra má restaurace Tourangelle krásné prostředí s výhledem na řeku. 15. května se ve 22:30 objevilo pět ozbrojených ruských žoldáků a požadovali nápoje. Když noční strážce vysvětlil, že už je pozdě, zbili ho tak silně, že močil krev a musel být hospitalizován.

A pak se v témže textu napíší fakta, což náš mainstream neumí!

“Kopali ho do genitálií,” řekl mi majitel Nzimbi Yele. **„Měli jsme tady vyvěšenou vlajku Ukrajiny, strhli ji. Utřeli si ruce do americké vlajky.** Mluvil jsem s ruskou ambasadou a policií. Žádná reakce, žádná.“

Na otázku ohledně Wagner Group pan Yele řekl: “Dívají se na nás **proukrajinské, proamerické** Afričany jako na mrtvé listí.”

„Rusové zabíjejí? To je ale jiné.“

Od své nezávislosti na Francii v roce 1960, jen zřídka stabilní, Středoafriická republika, národ chronických převratů a povstání, který trpí propustnými hranicemi a katastrofálním řízením veřejných úřadů pro soukromý zisk, se v prosinci 2012 zhroutila do něčeho, co připomínalo totální válku.

Během následujícího desetiletí se rozhořel mnohohrstevný konflikt zahrnující více než tucet ozbrojených skupin – a od roku 2014 mírové síly OSN s ročním rozpočtem 1,1 miliardy dolarů. Byl to zároveň boj o moc, náboženský konflikt mezi křesťany a muslimskou menšinou, boj o kontrolu nad zdroji a zástupná válka chamtivých sousedů.

V táboře pro 36 000 vysídlených lidí v Bria, hlavním městě velkého centrálního regionu Haute-Kotto, jsem se dostal do rozhovoru s Florou Assangou, svobodnou matkou tří dětí, která štípala dřevo. Řekla, že se jednoho dne vrátí do své vesnice, ale až tam bude ochranka. Zeptal jsem se jí na mírové jednotky.

“Ach, dělají jen hlídky,” řekla.

“Pomáhají hlídky?” Zeptal jsem se.

Ona se smála.

Když povstalecké skupiny někoho zabijí, paní Assangou řekla, že mírové jednotky OSN – známé jako MINUSCA – „**je vyfotografuji**“. Ale „Rusové je zabíjejí,“ dodala. “To je jiné.” **Přineslo nám to trochu klidu.**”

Všimněte si, co říkají proameričtí prominenti a darebáci

Pan Schaller řekl, že ruští žoldáci pravidelně kradou palivo z letadel na letišti Bangui. Gerson Finarou, prominentní obchodník, řekl, že byl před třemi měsíci v prezidentském paláci a viděl, jak „Rusové přijíždějí v neoznačených vozidlech, rozbíjejí pumpy a berou benzín“. “Rusové kontrolují všechno,” řekl Abdoul Aziz Sali, těžařský ekonom, a poznamenal, že Wagner založil společnosti, které mají v regionu těžit diamanty, zlato a dřevo. „Jsou arogantní a násilníci. Když přijdou na schůzku, ani si nesednou.“

A co současně říkají normální lidé?

V této oblasti a v Brie samotné jsou Wagnerovy síly, které sídlí **v bývalých kancelářích** úřadu pro **nákup diamantů**, nepředvídatelnou přítomností. (**Už je jasné, proč USA a Francie zuří?**)

Zeptal jsem se, jestli je v oblasti klid.

“Mír není jen nepřítomnost války,” řekla. “Pokud dobře nejím nebo nespím, znamená to, že nejsem v klidu.” Město Bria končí v uprchlickém táboře, který je kypící chudinskou čtvrtí jednopokojových struktur rozprostírajících se po kopcích. Prasata se živí odpadky, zatímco ženy česají vlasy svých nejmenších.

Většina lidí, kteří se stále bojí vrátit do země, odkud uprchli, je zde několik let.

Fidelia Nafara, 15 let, nosila své devítiměsíční dítě. Bydlí s rodiči a sourozenci, osm v jednom pokoji. Z vesnice vzdálené 70 mil utekli **v roce 2014!!** Při budování americké plurality a demokracie.

Kolonie je nyní o něco klidnější. A důvod je jasný!

„Ráno jdete do práce a víte, že se vrátíte večer,“ řekla i Chanel Gana, která pracuje v továrně na mýdlo Siriri v Bangui.

A velké roztrpčení nad rozdílným západním pohledem na Ukrajinu a Afriku

Putoval jsem po ubohém táboře s jeho hrubými latrínami a páchnoucími odpadky a myslel jsem na miliony Ukrajinců, kteří uprchli před nevyprovokovanou ruskou válkou **do náruče bohatého evropského kontinentu, který si myslel, že je za tím válka.**

Žádné místo není imunní vůči válce na Ukrajině. **Dokonce ani ve velké části světa není středem pozornosti Ukrajina jako na Západě.**

Ale když jen 6 procent venkovských domů má kanalizaci a méně než polovina dětí má rodný list, utrpení ostatních bledne. Válka na Ukrajině změnila mnoho věcí, ale ne to, že když lidé musí myslet na svůj žaludek, nemyslí na nic jiného.

Na konci srpna pan Touadéra oznámil, že sestavil výbor pro návrh nové ústavy, protože „tolik lidí zvedlo svůj hlas, aby to požadovali“.

23. září **Ústavní soud** jednomyslně rozhodl, že prezidentské dekrety o vytvoření výboru jsou „protiústavní a neplatné“. Pan Touadéra se nemohl distancovat od slov své vlastní přísahy, ve které přísahal, že neprodlouží své předsednictví nad limit dvou funkčních období. Vzhledem k tomu, že Senát nezasedal kvůli odloženým volbám, byl takový postup dle soudkyně Darlandové nezákonný.

Rozhodnutí vyvolalo zuřivost vůči paní Darlanové ze strany příznivců pana Touadéry, kteří prostřednictvím Ruskem kontrolovaného Rádía Lengo Songo a různých sociálních sítí svolávali demonstranty do ulic.

25. října, v tom, co nazvala „groteskním“ manévrem, byla paní Darlanová, jejíž funkční období mělo trvat do roku 2024, sesazena. Vláda argumentovala tím, že již není způsobilá stát v čele Ústavního soudu. Radio Bangui odvysílalo její propuštění, když dorazila do své kanceláře.

O tři dny později Ned Price, mluvčí ministerstva zahraničí, vydal prohlášení, že Spojené státy „s hlubokým znepokojením berou na vědomí“ „odstranění“ paní Darlanové. „Soudní nezávislost je ústředním principem demokracie,“ řekl. **(O tisících mrtvých během jejího vládnutí se nezmínil, to je přece úděl americké demokracie)**

Shrnutí. Tento článek vypovídá o všem: čtyřicet let tam západ vedený USA a Francií pod rouškou demokracie raboval a drancoval a tato země, na jejíž pseudoochranu dalo OSN 14500 mírových modrých přileb s rozpočtem 1,1 miliardy dolarů ročně přihlíželo hladomoru, neuvěřitelně krutému znásilňování, řezání uší, prsou žen, znásilňování dětí a zabíjení a USA jenom vyvážely zlato a diamanty. Žádný ze zruďných vrahů nebyl potrestán a jenom to slavné přilby monitorovaly. Pod dohledem USA. Masakry tam byly na denním pořádku. Pak tam přišli Wagnerovi vojáci, kolonizátoři vyhnali, vrahy a zločince začali trestat smrtí, ti začínají prchat, afričtí občané jsou jim za to nesmírně vděční a... A západ v čele s USA je za to proklíná. Když tam Francie a USA drancovaly a lidem nedávaly plat, byla to demokracie. Když nyní dostávají vyšší mzdu a začínají se cítit lidé bezpečněji, je to Putinův zločin. A to nejhorší? Zoufalé maminky s dětmi a staří lidé nemohou migrovat. Do

Evropy naopak jdou často zločinci, kterým je už v těchto státech horká půda pod nohama, jsou mladí a silní a Evropané se stávají tím, co dlouhá léta byli obyčejní lidé v Africe. Lovnou zvěří a No-gou zóny to dokazují v plné nahotě. Tito zločinci jsou z neznámého důvodu chráněni a bezbranní lidé mají v Evropě větší a větší strach.

Proč, kdo to řídí a jaká je připravena budoucnost pro Evropu zatím nikdo neví. Ale je to hrozné.

AUTOR: Petr Pokorný

[ZDROJ](#)